

இனிமையான குழந்தைகளே! நினைவில் இருந்து-கொண்டிருக்கும்போதே இந்தக் கலியுக இரவு முடிந்துவிடும். நீங்கள் பாபாவிடம் சென்று விடுவீர்கள். பிறகு பகலில் வருவீர்கள். இதுவும் அற்புதமான யாத்திரையாகும்.

கேள்வி : குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்கான ஆசை ஏன் உள்ளது?

பதில் : ஏனென்றால் நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும்போது மற்ற ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்பட வேண்டும், அப்போது அனைவரும் தங்கள் சாந்திதாமத்திற்குச் செல்ல முடியும். உங்களுக்கு சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற பேராசை எல்லாம் கிடையாது. ஆனால் நீங்கள் சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இவ்வளவு முயற்சி செய்கிறீர்கள் என்றால் சொர்க்கத்தின் மாலிக்காகவும் ஆவீர்கள். மற்றப்படி உங்களுக்கு வேறு எந்த ஓர் ஆசையும் இல்லை. மனிதர்களுக்கு ஆசை உள்ளது-நமக்கு பகவானின் சாட்சாத்காரம் ஆக வேண்டும் என்று. ஆனால் அவரோ சுயம் உங்களுக்குப் படிப்பு சொல்லித் தந்து கொண்டிருக்கிறார்.

பாடல் : இரவுநேரப் பயணி களைத்துப்போகக் கூடாது.....

ஓம் சாந்தி. இரவுநேரப்பயணியின் அர்த்தமோ குழந்தைகள் நம்பர்வார் புருஷார்த்தத்தின் அனுசாரம் அறிந்திருப்பீர்கள். குழந்தைகளுக்கு சுயதரிசனச் சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது, நினைவில் இருக்கிறது என்றால் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும், நாம் பகலுக்கு அதாவது சொர்க்கத்துக்கு எவ்வளவு அருகில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறோம் என்று. குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது-இது எல்லையற்ற பகல் மற்றும் இரவு. பிரம்மாவின் எல்லையற்ற இரவு எனச் சொல்லப்படுகின்றது. சாஸ்திரங்களில் எவ்வளவு நல்ல பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது! லட்சுமி-நாராயணருக்கும் இரவு இருக்கும் என்பதில்லை. பிரம்மாவின் பகல், பிரம்மாவின் இரவு எனச் சொல்லப்படுகின்றது. லட்சுமி-நாராயணரோ அங்கே இராஜ்யம் செய்திருந்தனர். மீண்டும் அவசியம் சிருஷ்டிச் சக்கரம் சுற்றியாக வேண்டும். லட்சுமி-நாராயணரின் இராஜ்யம் மீண்டும் சத்யுகத்தில் வரவேண்டும். சத்யுகத்திற்குப் பிறகு திரேதா, துவாபர், கலியுகம் அவசியம் வந்தாக வேண்டும். ஆக, நிச்சயமாக சத்யுகத்தில் மீண்டும் அதே இராஜா இருந்தாக வேண்டும். இந்த ஞானத்தை சிவபாபா தான் பிரம்மா மூலம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தருகிறார். அதனால் உங்களுக்குத் தான் இந்த சிருஷ்டிச் சக்கரத்தின் ஞானம் உள்ளது. தேவதைகளுக்குக் கிடையாது. பிராமணர்களாகிய உங்களது புத்தியில் இந்தச் சக்கரம் சுற்றுகிறது. அதனால் பிரம்மாகுமார் குமாரிகளின் இரவு எனப் பெயர் வைக்கப் பட்டுள்ளது. இப்போது நீங்கள் பகலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். சத்யுகத்திற்குப் பகல் என்றும் கலியுகத்துக்கு இரவு என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், நம்முடைய இந்த யாத்திரை கலியுகத்தின் கடைசி மற்றும் சத்யுக ஆரம்பத்தின் சங்கமத்தில் தான் நடைபெறுகின்றது. நீங்கள் கலியுகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். உங்களது புத்தி அங்கே உள்ளது. ஆத்மா புரிந்து கொள்ள வேண்டும், நாம் இந்த சரீரத்தை விட்டு பாபாவிடம் போக வேண்டும். எப்போது குறிக்கோள் நிறைவடைகின்றதோ, அதாவது பாபா யோகம் கற்பிப்பதை நிறுத்தி விடுகிறாரோ, அப்போது - கடைசியில் சரீரத்தை விடுவார்கள். படிப்பின் இறுதி வரும் வரை பாபா கற்பித்துக் கொண்டு படிப்பித்துக் கொண்டே இருக்கிறார். குழந்தைகள் பாபாவின் நினைவில் இருக்கின்றனர். இதுபோல் நினைவில் இருந்து-கொண்டிருக்கும் போதே இரவு முடிந்து போகும், நீங்கள் பாபாவிடம் சென்று விடுவீர்கள். பிறகு நீங்கள் பகலில் வருவீர்கள். இது உங்களுடைய அற்புதமான யாத்திரை. பாபா பகலை ஸ்தாபனை செய்கிறார், பிரம்மாகுமார் குமாரிகளாகிய உங்களுக்காக. இப்போது பகல், அதாவது சத்யுகம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் கலியுகமாகிய இரவில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். நிரந்தரமாக பாபாவை நினைவு செய்து கொண்டே இருங்கள்.

பாபா புரிய வைத்துள்ளார், அனைவரும் அவசியம் இறந்தாக வேண்டும். மனிதர்கள் கேட்கின்றனர், எப்போது இறக்கப் போகிறோம்? எப்போது வினாசம் வரும்? இப்போது திவ்ய திருஷ்டி மூலம் வினாசத்தின் சாட்சாத்காரம் செய்க்கப்பட்டுள்ளது. பிறகு இந்தக் கண்களால் பார்க்கப் போவது நிச்சயமாகும். மேலும் இப்போது சாட்சாத்காரமாகப் பார்க்கப்படும் ஸ்தாபனையையும் கூட இந்தக் கண்களால் பார்க்கப்போகிறீர்கள். முக்கியமாக எந்த பிரம்மாவின் பகல் மற்றும் இரவு எனப் பாடப்பட்டுள்ளதோ, அந்த பிரம்மாவுக்குத் தான் ஸ்தாபனை மற்றும் வினாசத்தின் சாட்சாத்காரம் கிடைத்துள்ளது. ஆக, எது திவ்ய திருஷ்டி மூலம் பார்க்கப் பட்டதோ, அது நடைமுறையில் அவசியம் ஏற்படும்.

பக்தி மார்க்கத்தில் என்னென்ன சாட்சாத்காரம் ஆகிறதோ, அதை திவ்ய திருஷ்டி மூலம் பார்க்கின்றனர். நீங்களும் திவ்ய திருஷ்டி மூலம் பார்க்கிறீர்கள். உங்களுக்கு எந்தப் பொருளின் ஆசை இருப்பதில்லை.

சந்நியாசிகளுக்கு ஆசை உள்ளது- பரமபிதா பரமாத்மாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்று. இங்கே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கோ சுயம் பரமபிதா பரமாத்மாவே அமர்ந்து படிப்பு சொல்லித் தருகிறார். உங்களுக்கு ஆசை உள்ளது, சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று. குழந்தைகளுக்குத் தெரியும், நாம் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வோமானால் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்பட்டு விடும். இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், எல்லையற்ற தந்தை - மனித சிருஷ்டியைப் படைப்பவர், விதை வடிவமானவர், விருட்சத்தின் முதல், இடை, கடை பற்றி அறிந்திருக்கிறார். நாம் அந்தத் தந்தை மற்றும் அவரது ஆஸ்தி பற்றி அறிந்திருக்கிறோம். எப்படி அந்த மரங்கள் இருக்கின்றன, இது மாமரம் என்று அறிந்திருக்கிறீர்கள். விதை போடுவதால் முதலில் இரண்டு இலைகள் வெளிவருகின்றன. பிறகு மரம் பெரிதாகிக் கொண்டே போகின்றது. ஆக, அது ஜட விதையாகும். இந்தத் தந்தை மனித சிருஷ்டியின் சைதன்ய விதை வடிவமாக உள்ளார். அவர் தான் ஞானம் நிறைந்தவர் எனச் சொல்லப்படுகிறார்.

குழந்தைகள் அறிவார்கள், இது பாடசாலை. இதில் இந்தப் படிப்பு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் நீங்கள் யோகமும் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்தக் கல்வி மூலம் நீங்கள் வருங்கால இளவரசர், இளவரசி ஆகிறீர்கள். ஆத்மா பவித்திரமானதாக அவசியம் வேண்டும். இப்போதோ அனைவருமே அபவித் திரமாக உள்ளனர். ஆனால் யாரையாவது பதீத் என்று சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். கிருஷ்ண புரியிலும் கூட ஒருவர் மற்றவருக்கு துக்கம் தரக்கூடிய கம்சன், இராவணன் முதலானோர் இருந்ததாகச் சொல்கின்றனர். ஒருவர் மற்றவருக்கு சுகம் கொடுப்பவர்கள் தூய்மையானவர்கள் எனப்படுகிறார்கள். சொர்க்கத்தில் யாரும் துக்கம் கொடுப்பதில்லை. அங்கோ சிங்கமும், ஆடும் ஒன்றாக நீர் அருந்தும். யாருக்கும் துக்கம் தருவதில்லை. ஆனால் இந்த விஷயங்களை யாரும் புரிந்து கொள்வதில்லை. என்ன சாஸ்திரம் படித்திருக்கிறார்களோ, அந்த விஷயங்கள் தான் புத்தியில் வந்து விடுகின்றன. தேவதைகளின் பூஜாரி தன்னைத் தானே அடித்துக் கொள்கிறார். இந்துக்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே அடி கொடுத்துக் கொண்டனர். தங்களுடைய தேவதைகளுக்கு அமர்ந்து நிந்தனை செய்தனர். கிறிஸ்து புத்தர் முதலானோருக்கு எவ்வளவு மகிமை செய்கின்றனர்! தேவதைகளுக்கு அமர்ந்து நிந்தனை செய்கின்றனர். இது தர்மத்துக்கு நிந்தனை செய்ததாக ஆகிறது இல்லையா? கீதையிலும் சொல்கின்றனர், யதா யதாஹி தர்மஸ்ய..... பெயரும் பாரதத்தினுடையது. பாரதம் தான் பிரஷ்டம் (கீழானதாக) மற்றும் சிரேஷ்டமாக (உயர்ந்ததாக) ஆகின்றது. சிரேஷ்டமாக இருந்தனர் லட்சுமி-நாராயணர். கீழான மனிதர்கள் உயர்ந்தவர்களுக்குத் தலைவணங்குகின்றனர். சந்நியாசிகளும் பவித்திரமாக இருக்கின்றனர். ஆனால் பகவான் பற்றி அறியாதிருக்கிறார்கள். தன்னையே பகவான் எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். மற்றப்படி வேறு குரு முதலியவர்கள் எல்லாம் பதீத்தமாக உள்ளனர், விகாரத்திலும் செல்கின்றனர். விகாரிகள் தான் பதீத் எனப்படுகின்றனர். அவர்கள் பாவனமானவர்களை நமஸ்கரிக்கின்றனர். சந்நியாசிகளை குருவாகக் கொள்வதும் கூட தங்களைப் போல் பாவனமாக ஆக்குவார்கள் என்று தான். தற்சமயம் சந்நியாசி ஆவது கடினமாகும். பிறகு இல்லறத்தில் இருப்பவர்களை குருவாக்கிக் கொள்வதால் என்ன பிராப்தி கிடைக்கும் ! - அவர்கள் தாங்களே பதீத்தமாக இருக்கும் போது? ஆனால் புது ஆத்மாக்கள் வருகின்றனர் என்றால் அவர்களுடைய மகிமை கொஞ்சம் வெளிப்படுகின்றது. சிலருக்கு பிள்ளை கிடைத்தால், சிலருக்கு பணம் கிடைத்தால் குஷியாகி விடுகின்றனர். பிறகு ஒருவர் மற்றவரைப் பார்த்து குரு வைத்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். உண்மையில் சத்திக்காகத் தான் குரு வைத்துக் கொள்கின்றனர். அதுவும் நிச்சயமாக 5 விகாரங்களையும் சந்நியாசம் செய்துவிட்ட பவித்திரமானவர்கள் வேண்டும். மற்றப்படி இல்லறத்தில் உள்ள குருவை வைத்துக் கொள்வதால் என்ன பயன்? பெரிய-பெரிய இல்லற குருக்கள் உள்ளனர். அவர்களுக்கு ஆயிரக் கணக்கில் சிஷ்யர்கள் உள்ளனர். யாராவது ஒருவர் குரு வைத்துக் கொண்டால் அந்த ஆசனம் (பதவி) தொடர்ந்து நடந்து வருகின்றது. சிஷ்யர்கள் அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவி நீரை அருந்துகின்றனர். இது குருட்டு நம்பிக்கை எனப்படும். மனிதர்கள் பாடுகின்றனர், பகவானே குருடர்களுக்கு ஊன்றுகோல் நீ..... என்று. ஆனால் இதன் அர்த்தத்தைக் கூட அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. குருடராக (புத்தியற்றவர்) ஆக்குவது மாயா இராவணன். அனைவரும் கல்புத்தியுள்ளவராக ஆகிவிடுகின்றனர். அதனால் பாபா சொல்கிறார், இந்த சாஸ்திரங்கள் முதலான அனைத்தினுடைய சாரத்தை நான் வந்து சொல்கிறேன். நாரதரின் உதாரணம் தருகின்றனர். லட்சுமியை மணந்து கொள்ளத் தகுதி உள்ளதா என்று உன் முகத்தை நீயே பார் என்று அவருக்குச் சொல்லப் பட்டது. லட்சுமியோ சொர்க்கத்தில் இருப்பார். இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் முயற்சி செய்து வருங் கால லட்சுமி அல்லது நாராயணரை மணக்க வேண்டும். ஆக, இதுவும் கூட இங்குள்ள விஷயமாகும். முகம் மனிதர்களுடையதாகவும் குணம் குரங்கினுடையதாகவும் உள்ளது. பாபா சொல்கிறார், தன்னுடைய முகத்தையோ பாருங்கள். மனிதர்கள் உங்களுக்குச் சொல்வார்கள், நீங்கள் சொர்க்கத்தின் மாலிக் ஆவதற்காகவும்

பேராசை வைக்கிறீர்கள் இல்லையா என்று. அவர்களுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும்-அட, நாங்களோ முழு சிருஷ்டியையும் சொர்க்கமாக ஆக்குகிறோம். இவ்வளவு முயற்சி செய்கிறோம் என்றால் நிச்சயமாக மாலிக்காகவும் நாம் ஆகவேண்டியிருக்கும் இல்லையா? யாராவது இராஜ்யம் செய்வார்கள் இல்லையா?

பாபா புரிய வைத்துள்ளார். முதல் நம்பரில் இருப்பது காமவிகாரம் என்ற மகாசத்ரு. அது மனிதர்களுக்கு முதல், இடை, கடை முழுவதும் துன்பம் தருவதாகும். இது அரைக்கல்பத்தின் கடுமையான விரோதி. டிராமாவில் சுகமும் துக்கமும் இருக்கத் தான் செய்கிறது. ஆனால் துக்கத்தில் அழைத்துச் செல்பவனும் கூட இருக்கிறான். அவன் தான் இராவணன். அரைக்கல்பமாக இராவண இராஜ்யம் நடைபெறுகின்றது. இவ்விஷயங்களைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் அறிந்திருக்கிறீர்கள். உங்களிலும் கூட நம்பர்வார் இருக்கிறீர்கள். இப்போது பாருங்கள், கைலாச மலையில் சங்கர் பார்வதி இருப்பதாகச் சொல்கின்றனர். குடியரசுத் தலைவர் முதலானவர்களும் கூட அமர்நாத், கைலாச மலைக்குச் செல்கின்றனர். ஆனால் இவ்வளவு கூடப்பிரிந்து கொள்ளவில்லை-அங்கே சங்கர் பார்வதி எங்கிருந்து வந்தனர்? பார்வதி என்ன தூக்கதியில் இருந்தாரா, அவருக்கு அமர்ந்து கதை சொல்வதற்கு? சூட்சுமவதனிலோ தூக்கதியின் கேள்வியே இல்லை. எவ்வளவு தூர-தூரமாகப் போய்க் கஷ்டப்படுகின்றனர்! இது பக்தி மார்க்கமாகும். துக்கத்தையோ மனிதர்கள் அடைந்தே தீர வேண்டும். பிராப்தி என்பது அல்பகாலத்துக்குத் தான். அது எத்தகைய பிராப்தி? தீர்த்த ஸ்தலங்களில் எவ்வளவு காலம் இருக்கின்றனரோ அவ்வளவு காலம் பவித்திரமாக இருக்கின்றனர். சிலரோ மதுபானம் இல்லாமல் இருக்க முடிவதில்லை. ஆகவே மறைத்துக் கொண்டும் கூட மதுபான பாட்டில்களை எடுத்துச் செல்கின்றனர். பிறகு அது தீர்த்த ஸ்தலமாக இருக்க முடியாது. அங்கேயும் கூட எவ்வளவு அசுத்தங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன! - கேட்கவே வேண்டாம். விகாரி மனிதர்களுக்கு விகாரமும் கூட அங்கே கிடைக்கின்றது. மனிதர்களுக்கு ஞானம் இல்லை என்றால் பக்தி நல்லது என்றும் அதன் மூலம் தான் பகவான் கிடைப்பார் எனவும் நினைக்கின்றனர். அரைக்கல்பமாக பக்தியின் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. அரைக்கல்பத்திற்குப் பிறகு பக்தி முடிவடைந்த பின் பகவான் வருகிறார். பாபாவுக்கு இரக்கம் வருகின்றது. பக்தியினால் பகவானை அடைகின்றனர் என்பது கிடையாது. அப்படி இருந்தால் பிறகு பகவானை அழைப்பது ஏன்? ஏன் நினைவு செய்கின்றனர்? பகவான் எப்போது கிடைக்கிறார் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பக்தியினால் கிருஷ்ணரின் சாட்சாத்காரம் கிடைத்தால் போதும், அவர்களுக்கு பகவான் கிடைத்து விட்டதாக, வைகுண்டவாசி ஆகிவிட்டதாக நினைக்கின்றனர். கிருஷ்ணரின் தரிசனம் ஆகிவிட்டால் போதும் கிருஷ்ணபுரிக்குச் சென்று விட்டதாக நினைக்கின்றனர். ஆனால் அப்படி யாரும் செல்வதில்லை. ஆக, பக்தி மார்க்கத்தில் குருட்டு நம்பிக்கை அதிகம் உள்ளது. குழந்தைகள் நீங்கள் இப்போது புரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். பாபா சாதாரண சரீரத்தில் வருகிறார். அதனால் தான் நிந்தனை பெறுகிறார். இல்லையென்றால் யாருடைய சரீரத்தில் வருவது? கிருஷ்ணரின் சரீரத்திலோ நிந்தனை பெற முடியாது. ஆனால் கிருஷ்ணர் பதீத உலகத்தில் பாவனமாக்குவதற்காக வருவது என்பது நடக்க இயலாத காரியம். கிருஷ்ணரைப் பதீத பாவன் என்று சொல்வதும் இல்லை. மனிதர்கள் இதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை-பதீத பாவன் யார்? எப்படி வருகிறார்? அதனால் யாருக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படுவதில்லை. அவர் எப்படி பிரம்மாவின் உடலில் வருகிறார் என்பது பற்றி சாஸ்திரங்களிலோ கிடையாது. சொல்லவும் செய்கின்றனர், பிரம்மாவின் வாய் மூலம் சூரியவம்சி, சந்திரவம்சி தர்மத்தின் ஸ்தாபனை நடைபெறுகின்றது. பிறகு மறந்து போகின்றனர், எப்போது நடைபெறுகிறது, எப்படி நடைபெறுகிறது என்று. பிரஜாபிதா பிரம்மாவோ நிச்சயமாக இங்கே கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் பிராமணர்களின் புதிய சிருஷ்டி படைக்கப்பட முடியும். மனிதர்கள் மிகவும் குழம்பிப் போயுள்ளனர். அவர்களுக்கு வழி சொல்ல வேண்டும். பாபா எத்தனை தடவை வந்து சேவை செய்கிறார்! நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், நாம் 5 விகாரங்களால் குரங்கை விடவும் மோசமாக ஆகிவிட்டுள்ளோம். நாம் தான் தேவதைகளாக இருந்தோம். பிறகு முற்றிலும் என்னவாக ஆகிவிட்டுள்ளோம்! அத்தகையவர்களைப் பிறகு பாபா வந்து எவ்வளவு உயர்ந்தவர்களாக ஆக்குகிறார்! ஆக, பாபா மீது எவ்வளவு அன்பு செலுத்த வேண்டும்! இதைத் தந்தை சொல்கிறாரா, தாதா சொல்கிறாரா? இதுவும் கூட எவ்வளவு குழந்தைகளுக்குப் புரியாமல் உள்ளது! பாபா சொல்கிறார், சிந்தித்துப் பாருங்கள், நான் எப்போதும் வந்து ரதத்தில் அமர்ந்திருக்க முடியுமா? இது நடக்க முடியாதது. நானோ சேவைக்காகவே வருகிறேன்.

பாபாவிடம் செய்தி வந்திருந்தது-யாரோ கேட்டார், மனிதர்கள் யாருக்காவது சுகம் தர முடியுமா? இது மனிதர்களின் கையில் உள்ளதா? அப்போது ஒருவர் சொன்னார், கிடையாது, ஈஸ்வரன் தான் மனிதர்களுக்கு சுகம் தர முடியும். மனிதர்களின் கையில் எதுவுமே இல்லை. அப்போது யாரோ ஒரு குழந்தை பிறகு

சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார், மனிதர்கள் தான் சுகம் தருகின்றனர், மனிதர்கள் தான் அனைத்தையும் செய்கின்றனர். ஈஸ்வரனின் கையில் எதுவும் இல்லை. அட, நீங்கள் எதையும் தருவதில்லை. ஈஸ்வரனின் கையில் தானே உள்ளது இல்லையா? புரிய வைக்க வேண்டும்-ஸ்ரீமத் படி நடக்க வேண்டும் என்று. பரமபிதாவின் ஸ்ரீமத் அன்றி வேறு எதுவும் சுகம் தர முடியாது. தன்னைத் தான் புகழ்ந்து கொள்ளக் கூடாது. நாம் ஸ்ரீமத் படி முழு சிருஷ்டியையும் சொர்க்கமாக்குகிறோம். ஆக, பாருங்கள், எவ்வளவு தடவை தவறுகள் குழந்தைகளால் நடைபெறுகின்றன! அவர்கள் சொல்கின்றனர், ஈஸ்வரனின் கையில் உள்ளது என்று. பி.கே.க்கள் சொல்கின்றனர், மனிதர்களின் கையில் உள்ளது என்று. உண்மையிலே பாபாவின் கையில் தான் உள்ளது. ஸ்ரீமத் இல்லாமல் எதையும் செய்ய இயலாது. மனிதர்கள் முற்றிலும் ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர். பாபா சொல்கிறார், இராவணன் மனிதர்களைக் கல்பத்தி உள்ளவர்களாக ஆக்கி விடுகிறான். மகிமை அனைத்தும் பாபாவுக்குச் செய்ய வேண்டும். நாம் ஸ்ரீமத் படி நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஈஸ்வரனையன்றி வேறு யாரும் மனிதர்களை உயர்ந்தவர்களாக ஆக்க முடியாது. நல்லது.

பிரம்மா முகவம்சாவளி பிராமணகுல பூஷணர்கள், சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகளான இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மிகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) பாபா எவ்வளவு சேவை செய்து நம்மை அந்தளவு உயர்ந்த தேவதை ஆக்குகிறார்! அப்படிப்பட்ட பாபாவிடம் மனதின் உண்மையான அன்பை வைக்க வேண்டும். தேவதைகளுக்கு சமமாக அனைவருக்கும் சுகம் கொடுக்க வேண்டும்.
- 2) ஒரு பாபாவுக்கு சதா மகிமை செய்ய வேண்டும். தன்னுடைய பெயரைப் பெரிது படுத்தக் கூடாது.

வரதானம் : உயர்ந்த செயல் செய்பவராக ஆகி உயர்ந்த அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்கக் கூடிய பத்மாபதம் பாக்கியசாலி ஆகுக !

யாருக்கு எவ்வளவு சிரேஷ்ட கர்மங்கள் உள்ளனவோ, அந்த அளவு அவர்களின் அதிர்ஷ்டத்தின் ரேகை நீளமாகவும் தெளிவாகவும் இருக்கும். அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்குவதற்கான சாதனம் தான் சிரேஷ்ட கர்மம். ஆக, சிரேஷ்ட செயல் செய்பவராக ஆகுவங்கள். மேலும் பத்மாபதம் பாக்கியசாலியின் அதிர்ஷ்டத்தை அடையுங்கள். ஆனால் சிரேஷ்ட கர்மத்தின் ஆதாரம் சிரேஷ்ட நினைவு. சிரேஷ்டத்திலும் சிரேஷ்டமான பாபாவின் நினைவில் இருப்பதன் மூலம் தான் சிரேஷ்ட கர்மங்கள் நடைபெறும். அதனால் எவ்வளவு விரும்புகிறீர்களோ, அவ்வளவு நீளமான பாக்கியத்தின் கோட்டை வரைந்து கொள்ளுங்கள். இந்த ஒரு பிறவியில் அநேக ஜென்மங்களின் அதிர்ஷ்டத்தை அமைத்துக் கொள்ள முடியும்.

சுலோகன் : தனது திருப்தியின் ஆளுமை (பெர்சனாலிட்டி) மூலம் அநேகரைத் திருப்திப் படுத்துவது தான் திருப்தியின் மணி ஆவதாகும்.